

ตอนที่ 6

การเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์: ยส.21:15-17; กจ.20:28; 1ปต.5:2, 4; อฟ.4:16

1. ในการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าในวันนี้มีความจำเป็นที่เร่ร่อนที่จะต้องมีการเลี้ยงดู.
2. การเลี้ยงดูคือการดูแลฟูงแคะอย่างครอบคลุมสรรพสิ่งและอ่อนโยน — ยส.21:15-17; กจ.20:28:
 1. การเลี้ยงดูซึ่งถึงการใส่ใจต่อความต้องการทุกอย่างของแคะ.
 2. แคะทุกตัวจำเป็นต้องได้รับการจัดเตรียมที่ดีพอและการดูแลที่ดีที่สุด.
3. พระคริสต์ทรงเป็นผู้เลี้ยงอันดี, เป็นผู้เลี้ยงใหญ่, เป็นหัวหน้าผู้เลี้ยง และเป็นผู้เลี้ยงแห่งจิตของเรา — ยส.10:9-17; ฮส.13:20-21; 1ปต.5:4; 2:25:
 3. ในฐานะผู้เลี้ยงอันดี องค์พระเยซูเจ้าเสด็จมาเพื่อเราจะได้ชีวิตและจะได้ชีวิตนั้นครบบริบูรณ์ — ยส.10:10-11:
 - (1) พระองค์ทรงสละชีวิตฝ่ายจิต คือชีวิตมนุษย์ของพระองค์ มาสำเร็จการไถ่เพื่อแคะของพระองค์ เพื่อพวกเขาจะมีส่วนในชีวิตของพระองค์ ซึ่งก็คือชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ — ข้อ 11, 15, 17.
 - (2) พระองค์ทรงนำแคะของพระองค์ออกมาจากคอกเข้าสู่ตัวของพระองค์เองผู้เป็นทุ่งหญ้า เป็นสถานที่สำหรับการป้อนเลี้ยงซึ่งพวกเขาสามารถกินพระองค์ได้อย่างเสรีและได้รับการบำรุงเลี้ยงจากพระองค์ — ข้อ 9.
 - (3) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมผู้เชื่อชาวยิวกับผู้เชื่อชาวต่างชาติเข้าเป็นฝูงเดียว (คริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์) ภายใต้การเลี้ยงดูของพระองค์ — ข้อ 16.
4. พระเจ้าทรงให้องค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากท่ามกลางคนตาย “คือพระองค์ซึ่งเป็นผู้เลี้ยงใหญ่ของฝูงแคะ โดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่” — ฮส.13:20:
 - (1) พันธสัญญาใหม่คือการทำให้กรุงเยรูซาเล็มใหม่สำเร็จสุดยอดโดยการเลี้ยงดู.
 - (2) พันธสัญญาใหม่คือพันธสัญญาที่อยู่ในพันธสัญญาใหม่ ในการที่จะได้มาซึ่งฝูงแคะ ซึ่งก็คือคริสตจักรที่จะนำมาซึ่งพระกายของพระคริสต์และสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่.
5. ในฐานะหัวหน้าผู้เลี้ยง พระคริสต์ทรงเลี้ยงดูฝูงแคะของพระองค์ผ่านผู้อาวุโสของคริสตจักร — 1ปต.5:4:
 - (1) หากไม่มีการเลี้ยงดูของผู้อาวุโส คริสตจักรก็ไม่อาจถูกก่อสร้างขึ้นได้.
 - (2) การเลี้ยงดูของเหล่าผู้อาวุโสควรจะเป็นการเลี้ยงดูของพระคริสต์ที่กระทำผ่านพวกเขา.
6. ในฐานะผู้เลี้ยงแห่งจิตของเรา พระคริสต์ผู้เป็นพระวิญญาณทรงสอดส่องดูแลสภาพการณ์ทางภายในของเรา โดยใส่ใจต่อสถานการณ์ของตัวเราที่อยู่ภายใน — 2:25:
 - (1) พระองค์ทรงเลี้ยงดูเราโดยการใส่ใจต่อความผาสุกแห่งจิตของเรา และโดยการสอดส่องดูแลสภาพการณ์ของตัวตนทางภายในของเรา.
 - (2) เนื่องจากจิตของเราซับซ้อนมาก เราจึงจำเป็นต้องมีพระคริสต์ซึ่งเป็นพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตที่อยู่ในวิญญาณของเรา มาเลี้ยงดูจิตของเรา เพื่อจะดูแลความคิด, อารมณ์ และความตั้งใจของเรา อีกทั้งปัญหา, ความต้องการ และบาดแผลต่างๆ ของเราด้วย.

II. ถ้าจะเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้า เราจำเป็นต้องเป็นหนึ่งในพระเจ้า, ถูกก่อรูปด้วยพระเจ้า, ดำเนินชีวิตพระเจ้า, สำแดงพระเจ้า, เป็นตัวแทนของพระเจ้า และทำการหล่อเลี้ยงด้วยพระเจ้า:

7. การเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้าเรียกร้องให้ต้องเราเป็นหนึ่งในพระเจ้าและถูกก่อรูปด้วยพระองค์ — ยส.14:20; 1กธ.6:17; อฟ.3:17ก; กซ.3:10-11.
 1. มีเพียงผู้ที่ดำเนินชีวิตพระเจ้า จึงจะสามารถเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้าได้ — ฟป.1:21ก.
8. พระประสงค์ที่นิรันดร์ของพระเจ้าคือการนำตัวของพระองค์เองมากระทำเข้าสู่เราเพื่อเป็นชีวิตของเรา เพื่อเราจะสำแดงพระองค์ — ยนช.1:26; อฟ.1:11; 3:11; 2ทธ.1:9.

2. ในฐานะผู้ที่เลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้า เราต้องเป็นตัวแทนของพระเจ้าและมีการใช้งานในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติการแทนพระเจ้า — 2กธ.1:3-4, 12, 15-16; 2:10; 10:11; 11:2.
9. การเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้านั้นก็คือการนำพระเจ้าไปหล่อเลี้ยงแก่ผู้อื่น:
 - (1) เราสามารถนำพระเจ้าไปหล่อเลี้ยงแก่ผู้อื่นได้มากเท่าไรขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราถูกพระเจ้าทำให้แตกหักเพื่อการไหลออกของชีวิต — 4:10-12, 16; ฮบ.4:12.
 - (2) ถ้าเราอยากนำพระเจ้าไปหล่อเลี้ยงซึ่งกันและกัน เราก็ต้องกล่าวถ้อยคำแห่งพระคุณ, หลักความจริง, วิญญาณ และชีวิต โดยนำเอาพระเจ้าที่ผ่านขั้นตอนซึ่งได้ถูกกระทำเข้าสู่ตัวเราไปหล่อเลี้ยงแก่ผู้อื่น — อฟ.3:16-17ก; 4:25, 29; ยส.6:63.

III. เปโตรกำชับเหล่าผู้อาวุโสให้เลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้าตามอย่างพระเจ้า — 1ปต.5:2:

10. ตามอย่างพระเจ้า หมายความว่าเราต้องดำเนินชีวิตพระเจ้า.
11. เมื่อเราเป็นหนึ่งในพระเจ้า เราก็จะกลายเป็นพระเจ้า และในขณะที่เราเลี้ยงดูผู้อื่น เราก็คือพระเจ้า.
 1. การเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้านั้นคือการเลี้ยงดูตามพระนิสัย, ความปรารถนา, หนทาง และสง่าราศีของพระเจ้า ไม่ใช่ตามความรักชอบ, รสนิยม, จุดประสงค์ และสันดานของเรา.
 2. การเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้านั้นคือการเลี้ยงดูตามสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นในคุณลักษณะของพระองค์.
 13. ในการที่จะเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้าได้นั้น เราจำเป็นต้องกลายเป็นพระเจ้าในชีวิต, นิสัย, การสำแดง และการใช้งาน:
 - (1) เราจำเป็นต้องได้รับการเติมเต็มจนเต็มล้นด้วยชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ โดยรับสุขพระเจ้าตรีเอกภาพในฐานะที่เป็นต้นน้ำ, น้ำพุ และแม่น้ำ เพื่อจะกลายเป็นการสรุปรวมของชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ กระทั่งกลายเป็นชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์เอง — ยส.4:14; กซ.3:4.
 - (2) เราจำเป็นต้องกลายเป็นพระเจ้าในคุณลักษณะแห่งความรัก, ความสว่าง, ความชอบธรรม และการแยกบริสุทธิของพระองค์.
 - (3) เราจำเป็นต้องกลายเป็นผลึกภักดีถอดแบบของพระคริสต์ เป็นการสำแดงของพระเจ้า เพื่อในการเลี้ยงดูของเรา เราจะสำแดงพระเจ้า ไม่ใช่สำแดงตัวเองกับสันดานและความแปลกประหลาดของเราเอง.
 - (4) เราจำเป็นต้องกลายเป็นพระเจ้าในด้านการใช้งานของพระองค์ซึ่งก็คือการใช้งานมาเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้าตามสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นและตามเป้าหมายในแผนการบริหารของพระองค์.

II. การเลี้ยงดูที่ก่อสร้างพระกายของพระคริสต์คือการเลี้ยงดูซึ่งกันและกัน — 1กธ.12:23-26:

1. เราทุกคนจำเป็นต้องอยู่ภายใต้การเลี้ยงดูทางอินทรีภาพของพระคริสต์และเป็นหนึ่งกับพระองค์ในการเลี้ยงดูผู้อื่น — ยส.21:15-17.
2. ไม่ว่าผู้เชื่อจะเติบโตในชีวิตถึงระดับไหน พวกเขาทุกคนล้วนจำเป็นต้องได้รับการเลี้ยงดูทั้งสิ้น.
3. เราทุกคนต่างก็มีข้อบกพร่องและข้อด้อย และจำเป็นต้องให้ผู้อื่นมาเลี้ยงดูเรา.
4. เราเป็นทั้งแกะและผู้เลี้ยงที่เลี้ยงดูและรับการเลี้ยงดูซึ่งกันและกัน.
5. พระกายจะก่อสร้างตนเองขึ้นในความรัก โดยการเลี้ยงดูซึ่งกันและกันนี้ — อฟ.4:16.